

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

2. Évfolyam 6. Szám

Megjelenik 1200 példányban

1999. Június

Felelős kiadó: Nagy László ; Felelős szerkesztő: Gyulasi János

Kiadvány: Gyulasi János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

Az életfolyásom, amióta eljöttem hazuról Folytatás

19-én sok vadászgép jött, géppuskáztak állandóan, minden nap, de mindig felgyújtottak valamit, 25-ig így ment. 26-án már lőtték Ingolstadtot, 26-án reggel olyan robbanások voltak, hogy a házak majd össze dőltek, csak az udvaron lehetett megmaradni. 8 órakor a német ágyúk elkezdtek tüzelni, a falu szélén irtó nagy felfordulás volt. 9 órakor mentem ki a hídhoz őrsgbe, még kint voltam az angolok belőttek a faluba. 27-én reggelig a pincében aludtunk, reggel öt órakor megint őrsgben voltam, hozzám 200 méterre robbantották fel a konzervraktárt és meggyújtottak egy csomó löport, akkorát robbant, majd megsüketültem a légnyomástól. Délben már menekültek a németek. A Rudi délbe mikor vitte ki a másik faluba az ebédet az SS-ek négyszer rálőttek géppisztollyal, de nem találták el. Éjjel mindig attól tartottunk, hogy a pincébe bevág egy kézigránátot valamelyik SS. 28-án már nem volt egy német sem, kint lobogtak a fehér zászlók, mi mentünk dolgozni oda, ahol az ágyúlövedék megrongálta a házat. Kaptunk jól munkát. Ötödik hó 1-jén indultunk Zuherinből Ingolstadtba a Duna-partra, ott szereztünk egy ladikot és egy gumicsónakot, azzal indultunk hazafelé. 14-én Ingolstadthoz 30 kilométerre volt egy amerikai híd, gumicsónakkal ott leállítottak bennünket öt órakor délután és ki kellett szállni a csónakból, az eső esett. Kint a parton kimotoztak

bennünket és adtak fát, benzint, hogy rakjunk tüzet, ott melegedtünk hét óráig. Akkor kérdezték, hogy haza szeretnénk-e menni? Mondtuk, hogy haza, akkor elengedtek bennünket, nagy örömmel tovább mentünk. Kb. az erdőben öt kilométerre találtunk két házat, ott kikötöttünk, mert már sötét volt és az eső is esett. Ott aludtunk a pajtában. 5-én reggel főztünk krumplit, jól laktunk és mentünk tovább, az eső esett, Regensburghoz öt kilométerre szállásoltunk. 6-án ott pihenés, este találkoztunk egy magyar pékkel, az adott hét darab két kilós kenyeret. 7-én pihenés, este főztünk krumplit, és kaptunk hozzá egy vödör kávét. Jól laktunk és 8-án reggel indultunk tovább. Regensburgnál elfogtak bennünket és bevitték a parancsnoksághoz, ott kimotoztak bennünket, elvették a késem. Utána elvittek a fogolytáborba, ott találkoztunk a Skiba Pistával, Szentgyörgyi Rudi bátyámmal, nagyon megörültünk, voltunk heten földiek. 9-én bemondták a híreket, hogy az oroszok kimentek Magyarországból és már Pesten amerikaiak vannak, nagyon megörültünk a hírek. 10-én autóra rakodtunk és elvittek bennünket egy másik táborba, Nürnberghez 20 kilométerre, ott voltunk 14-ig. 14-én autóra rakodtunk, megint elvittek bennünket egy másik táborba Aierbachba, a koszt nagyon gyenge. Úgy szédölgünk, mint a gyenge libák. 16-án elmentem dolgozni, mert aki elment, az több kosztot kapott, de a munkán is alig bírt a lábam, elfáradtam. 19-én elmentünk egy másik rekeszbe, itt már tető alá is lehetett menni. Ez idáig meg kint

voltunk az ég alatt, az eső is esett, körbe dörgött, villámlott, megemlegettük egypárszor az otthont. 22-én éjjel nagyon esett az eső, mire felébredtünk már víz állt alattunk, fel kellett kelni. Mikor elállt az eső felfeküdtünk a fészertetőre, mert a fészerbe is bokáig érő sár volt. 24-én a Rudival vettünk egy kis babot, de nem tudtuk megfőzni egészen, mert rájött az eső. A sátorba ettük, a meg nem főtt babot.....

Folytatjuk

Tóth Ferenc

Nem térkép e táj..... Folytatás

Valahányszor kezembe kerül a Herder jóslat, mélységes fájdalom tölt el. A tanulmány lényege: kétezerre alig lesz magyar Magyarországon. Szerencsére volt egy Illyés Gyulánk aki érvekké cáfolta ezt a bántó megállapítást. Nemrég két hétig a kórház lakója voltam. Most csak egy tény szeretnék felhozni. Alig néhány évvel ezelőtt az udvaron sétálva gyermeksírások hangja gyönyörködtette az erre érzékeny szíveket, és édesanyák drága mosolya csillogott a szemekben. Ki fosztott meg bennünket ettől a gyönyörűségtől ? Most reggelenként a fákon ágtól-ágra repdeső madarak éneke adott biztatást. Erről majd máskor. Most csak annyit: Hála az égnek, hogyha fájdalmak árán is, de közvetlenül láttam, tapasztaltam azt a hősi küzdelmet, ami az emberek életéért, fájdalmuk enyhítéséért történik. Céлом most nyelvünk szépségének, zeneiségének érzékeltetése, amelynek felismerése nemcsak a magyar nyelvet és irodalmat oktató tanítóknak kötelessége, de minden becsületes magyar embernek. Szeretném, ha

egy nem magyar ember véleményét is megismernék nyelvünk szépségéről. Sir John Bowring neves angol nyelvész és államférfi, aki több nyelven beszélt, magyarul is, így nyilatkozik a magyar nyelvről: A magyar nyelv messze áll magában. Egész sajátos módon fejlődött és szerkezete olyan időkre nyúlik vissza, amikor a legtöbb most élő európai nyelv még nem is létezett. Önmagában, következetesen és szilárdan fejlődött nyelv melyben logika van, sőt matéus is, az erő, a hangzatok minden hajlékonyságával és alakíthatóságával. Az angol ember legyen büszke arra, hogy nyelve az emberi történelem eposzát tünteti fel. Ki lehet mutatni az eredetét, kivehetők, szétválaszthatók benne az idegen rétegek, melyek a különböző népekkel való érintkezés során rárakódtak. Ezzel szemben a magyar nyelv egyetlen darabból álló terméskő melyen, az idő viharai karcot sem ejtettek. Nem az idők változásától függő kalendárium. Nem szorul senkire, nem kölcsönzött, nem trafikál- nem ad és nem vesz senkitől. Ez a nyelv a nemzeti kiválóságnak, szellemi függetlenségnek legrégibb legdicőbb műemléke.... Amit a tudósok nem tudnak megfejtetni, azt mellőzik. A nyelvészetben éppúgy mint az archeológiában. A régi egyiptomi templomok egyetlen kőből készült padozatát sem tudják megmagyarázni. Senki sem tudja honnan jött, melyik hegyből vágták ki a csodálatos követ. Kik szállították oda, miként emelték fel a templomhoz.

A magyar nyelv eredetisége még ennél is csodálatosabb tünemény, sokkal csodálatosabb aki ezt megfejti, az egy isteni titkot fog boncolgatni.

Horváth Anna

Visszaemlékszem rá !

Nehezen tudok visszagondolni a mindannyiunk előtt ismert ozorai út melletti cigánytelepre. Az ott élő cigánynépre, amelyek nádfedeles orgonavesszőből font kunyhóban, vagy a partban ásott bunkerekben laktak. A nehéz körülményekhez képest az asszonyok járták az utcát, a falut, hogy beszerezzék a betevő falatot gyermeküknek, családjuknak. A tüzelés a fűtés a természet által

nyújtott fa, vagy rőzse volt. Amit a hátukon hordtak haza. Sajnos az akkori körülményekhez képest az iskoláztatás is igen nehezen zajlott, amit ma már nehezen tudnak pótolni az akkori fiatalok. A szegénységük miatt valamennyien próbáltak dolgozni, napszámos munkát végezni, vagy Szakadátot aratni, masinálni. A rendszer és az akaraterő legyőzte ezt a szegénységet, amiben sajnos éltünk. Beköltöztünk valamennyien a faluba. Házakat vettek, építkeztek. Örömmel mondhatom, hogy valamennyi szomszéd és a falu népe befogadta a törekvő cigánynépet. Mi a mai szülők azt a nehéz szegény életet átélve, már másképp látjuk a világot. Gyermekünket másképp neveljük, iskoláztatjuk. Köszönettel tartozok a cigányoknak, a falu lakóinak, hogy a Cigány Önkormányzat megalakulhatott. A C.K.Ö. a Polgármesteri Hivatal segítségével működik öt fővel. Szarkali Gyula, Szécsi István, Szirmai Ottó, Szarkali Zsolt, Kovács Antal. Működésünk legfőbb célja, hogy közösen megoldjuk azoknak a cigányoknak a helyzetét akik nehéz körülmények között élnek, és nehezen tudják felzárkóztatni gyermeküket, családjukat a mai életszínvonalhoz. A C.K.Ö. támogatja az iskolát, a sportkort, egyházat, és a táncsoportot is. Társadalmi munkákban is részt veszünk, szervezünk. A törekvésünk legnagyobb célja, hogy együtt tegyünk a faluért, megértsük, becsüljük egymást.

Szécsi István
C.K.Ö. elnök h.

Felhívások:

Felhívom azon személyek figyelmét akik ez év folyamán kezdtek méhészettel foglalkozni, vagy a méhrajzás idején méhcsaládokat fogtak be, hogy nyilvántartásba vétel végett kötelesek azt Dr.Patonai Iván körzeti főállatorvosnak bejelenteni.

Bejelentést követően az illetékes állatorvos állategészségügyi szempontok alapján a méhcsaládokat megvizsgálja.

Bejelentési határidő: június 27.

A pincehelyi Önkormányzat felhívja a Község lakóinak figyelmét, hogy mindenki a saját területén végezze el az amerikai szövőlepké elleni védekezést és kezdje meg a súlyos allergiás panaszokat okozó parlagfű irtását

Önkormányzat

Anyakönyvi hírek:

Házasságkötés:

Koncsek Katalin
Szobi Zsolt

Születések:

Fráter Máté
Emperger Gitta
Kovács József
Balczer Gréta
Zsiga József
Zsiga Zsolt
Sztójka Krisztián

Halálesetek:

Dömötör Györgyné sz. Szőke Mária
Ócsag Józsefné sz. Beréni Magdolna
Pöcz Józsefné sz. Elekes Mária
Kelemen István
Bekő József

Szerkesztőségi felhívás:

Felhívjuk olvasók figyelmét, hogy az újság szerkesztősége szívesen közölne olyan olvasói cikkeket melyek közérdeklődésre számíthatnának !

